ORĘDOWNIK URZĘDOWY
powiatu tczewskiego.

Nr. 34. Tczew, dnia 30-go sierpnia 1923 r. Rok IV.

Przedpłata: kwartalnie 15000,— mk. miesięcznie 5000,— „	ORĘDOWNIK POWIATOWY wychodzi co czwartek.	Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 120 mk. za 1-łam wiersz milimetrowy.

Administracja Wydział Powiatowy Tczew. Telefon nr. 40 i 60.

Treść:

372)

W sprawie drzewa opałowego

obowiązuje rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 10 listopada 1922 r. w sprawie przydziału w Województwie Poznańskiem i Pomorskiem drzewa opałowgo z lasów państwowych ubogîm i szkołom na okres zimowy.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej (Dz. Ust. nr. 30, poz. 247) postanawiam, co następuje:

§ 1.

Celem przyjścia z pomocą ludności ubogiej w zaopatrzeniu się w opał na okres zimowy upoważniam Nadleśnictwa państwowe do sprzedaży z wolnej ręki drewna opałowego po cenach ¼ taksy z doliczeniem rzeczywistych kosztów wyrobki w ilości 2—4 mp. pienków w wyjątkowych wypadkach wałków, lub odpowiadającą powyższym sortymentom ilości gałęzi względnie ognisko.

§ 2.

Drewno wymienione w par. 1 należy przydzielać ubogim oraz inwalidom, którzy utracili 50 proc. i więcej zdolności do pracy i prócz renty nie posiadają żadnych innych środków utrzymania, mieszkającym przedewszystkiem w gminach, które nie mają własnych lasów a leżą w pobliżu lasów państwowych.

§ 3.

Szkołom mogą Nadleśnictwa sprzedawać na okres zimowy drewno opałowe z wolnej ręki w ilości 2 mp. na salę do nauki (klasę) po cenach licytacyjnych.

§ 4.

Drewna zakupionego w myśl par. 1, 2 i 3, nie wolno odbiorcom odstępować ani sprzedawać osobom innym pod karą utraty prawa do dalszego nabywania drewna ulgowego.

§ 5.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dn.

ogłoszenia. Z dniem tym traci swą moc obowiązującą rozporządzenie Ministra b. dzielnicy pruskiej z dnia 9 września 1921 r. w sprawie przydzielenia drewna opałowego z lasów państwowych osobom niezamożnym i szkołom (Dz. Urz. Min. b. dz. pr. nr. 28 poz. 186), oraz wszelkie inne dane w tym przedmiocie zarządzenia.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych
(—) Raczyński.

Wnioski z dołączeniem wykazów osób, którym przysługuje prawo do drzewa opałowego na podstawie powyższego rozporządznia, należy skierować do Wydziału Powiatowego.

Tczew, dnia 17 sierpnia 1923 r.

Wp. Br.8375. **Dytkiewicz**, starosta.

373)

Stosunki władz administracyjnych do organów Policji Państw.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych nr. B. P. 3671
Warszawa z dnia 9 lipca 1923 r.

Okólnik nr. 77.

Do Ministra Spraw Wewnętrznych coraz częściej wpływają zapytania, pisma i skargi podległych mu urzędów, z których wynika, iż tak władze administracyjne jak i organa policyjne częstokroć nie orjentują się dostatecznie co do przysługujących im kompetencji i co do wzajemnego ustosunkowania. Wobec tego wyjaśniam, co następuje:

1) Intencja i zasada ustawy o policji państwowej z dn. 24 lipca 1919 r. (Dz. Pr. z 1919 r. nr. 61 poz. 363) jest ścisłe uzależnienie organów policyjnych, jako organów egzekutywy, w zakresie ich żądań, określonych w art. 2 ustawy t. j. spełnianych przez nie funkcji bezpieczeństwa i czynności wykonawczych władz państwowych, od władz administracyjnych odpowiedzialnych za spokój i bezpieczeństwo w kraju i za wykonanie zarządzeń władz centralnych. Zostało to zupełnie wyraźnie określone przez art. 11 ustawy o policji, który ustanawia zależność policji od przedstawicieli władz administracyjnych, oraz przez art. 6, 7, i 11 ustawy, ustalające zakres kompetencji przysługujących komendantom policji.

Z artykułów tych wynika, iż Wojewodowie w Województwach i Starostwie w powiatach, którym policja bezpośrednio podlega, kieruje jej działaniami w zakresie funkcji bezpieczeństwa i czynności wykonawczych, natomiast organom policji, jako jedynie i wyłącznie organom egzekutywy i wykonawcom, zarządzeń zwierzchnich władz administracyjnych, nie przysługuje prawo samodzielnego wydawania zarządzeń, wyjaśnień etc. wchodzących w zakres kompetencji władz administracyjnych, ani też prawo komentowania lub kwestjonowania otrzymanych od tych władz zarządzeń i poleceń.

Przełożone organa policji, t. j. komendanci okręgowi i powiatowi, w myśl przepisów art. 7 i 11 ustawy o policji, oraz przepisów o organizacji okręgowych i powiatowych komend policji (Dz. Ust. z 1919 r. nr. 94 poz. 507, i 508), załatwiają we własnym zakresie działania wyłącznie sprawy wewnętrznej organizacji, administracji zaopatrzenia, uzupełnienia i wyszkolenia policji, oraz sprawują nadzor nad wykonywaniem czynności służbowych przez podwładnych im funkcjonarjuszów t. j. do obowiązków ich należy baczenie, aby wewnętrzna organizacja policji stała na wysokości żądania oraz aby zarządzenia i polecenia władz administracyjnych ściśle i w należyty sposób były wykonywane, działalność zaś policji odpowiadała ustawom, przepisom i instrukcjom obowiązującym.

Jednakże ze stanowiska Wojewodów i Starostów jako zwierzchników i władzy nadzorczej wszystkich, zespolonych w urzędach administracyjnych urzędów i organów państwowych, oraz odpowiedzialnych za spokój i bezpieczeństwo w powierzonych im okręgach i w myśl zasady art. 66 Konstytucji o zespoleniu organów administracji państwowej w jednostkach terytorjalnych, wynika, iż tak Wojewodowie, jak i Starostowie winni być dokładnie obeznani ze składem osobowym podległych im organów i powinni wiedzieć o wszystkich zmianach w tym składzie zachodzących, oraz mieć możność wypowiedzenia się co do tych zmian. Dotyczy to również personelu policji państwowej, tembardziej, iż poszczególni jej funkcjonarjusze, oprócz czynności policyjnych, pełnią częstokroć poruczone funkcje administracyjne, np. Komisarze policji w miastach.

Zarządzam przetó, aby pp. Komendanci powiatowi i okręgowi zawiadamiali pp. Starostów i Wojewodów nietylko o urlopach, które mają być udzielane wyższym funkcjonarjuszom policji, jak to stanowi § 22 Tymcz. intsrukcji służbowej, ale również aby porozumiewali się z niemi i zasięgali ich aprobaty przed przeniesieniem, awansem, zwolnieniem lub przydziałem wyższych, a na terenach powiatów i niższych funkcjonarjuszów policji, wzgl. przed postawieniem odnośnych wniosków i udzielali im żądanych informacji w tych sprawach. Oświadczenia się w tych sprawach Starostów i Wojewodów, winny być każdorazowo dołączone do wniosków.

Przypominam tu również postanowienia art. 12 i 15 ustawy o policji w myśl których o rozmieszczeniu posterunków w miastach i gminach, a co za tem idzie o wszelkich zmianach w rozmieszczeniu oddziałów policji decyduje Starosta (Komisarz Rządu, Dyrektor Policji, Starosta Grodzki), o przeniesieniu zaś oddziałów policji z jednego powiatu do drugiego — Wojewoda. Również ewent. wnioski

o przeniesienie oddziałów policji z jednego okręgu do drugiego, o ile wychodzą z inicjatywy organów policji, winni być przedstawiane z dołączeniem opinji zainteresowanych Wojewodów.

2) Zależność Komendantów powiatowych i okręgowych od Starotsów i Wojewodów, częstokroć jest mylnie komentowana. Bezpośrednia zależność komendantów powiatowych od Starostw, w zakresie służby bezpieczeństwa i czynności wykonawczych, uregulowana jest art. 11 i art. 22 ustawy o policji. W myśl tego ostatniego artykułu Staroście przysługuje prawo zawieszania podwładnych im komendantów i kierowników komisarjatów policji, tak z własnej inicjatywy jak i na wniosk przedstawicieli samorządu, pod warunkiem natychmiastowego zawiadomienia o tem Komend Ogręgowych. Z chwilą utworzenia władz administracyjnych II. instancji, uprawnienia, przysługujące w myśl art. 22 Staroście, przysługują przez analogię Wojewodom w stosunku do Komen. okręgowych

W związku z tem tak Starostowie jak i Wojewodowie mają prawo wglądu w akta spraw dyscyplinarnych funkcjonarjuszów policji, gdy uznają to za potrzebne, oraz prawo, odwołania się do swej władzy zwierzchnej w razie niezadowolenia z wyniku postępowania dyscyplinarnego.

Jako władza służbowa policji Wojewodowie w Województwach i Starostowie w powiatach mogą wydawać bezpośrdnio polecenie podległym im organom policji. Nie wynika jednak z tego, aby polecenia Komendantom okręgowym lub powiatowym mogły być wydawane tylko osobiście przez Wojewodów lub Starostów. W myśl zasad organizacyjnych władz administracyjnych I i II instancji polecenia te mogą być wydawane przez urzędników, którzy do zastępowania Wojewodów, wzgl. Starostów są upoważnieni i którzy tem samem działają w imieniu Wojewody lub Starosty. W celu umożliwienia Komendantom powiatowym i okręgowym wydawania nadzoru i należytego wyszkolenia i instruowania funkcjonarjuszów policji p. Wojewodowie i Starostowie winni wydawać swe polecenia i zarządzenia policji za pośrednictwem tych komendantów. Jednakże, gdy władza administracyjna uważa to za wskazane, polecenia mogą być kierowane również bezpośrednio do posterunków wzgl. komisarjatów policji. Przez należytą obsadę Komendantów posterunków i kierowników komisarjatów należy dążyć do tego, by zlecenia administracji ogólnej w zakresie utrzymania bezpieczeństwa i porządku publicznego kierowane były bezpośrednio do posterunków policyjnych, względnie komisarjatów. Komendanci powiatowi przy dokonywaniu możliwie częstych inspekcji służbowych, winni baczyć, by zlecenia władz administracyjnych były przez posterunki i komisarjaty terminowo i należycie spełniane.

Panowie Wojewodowie i Starostowie, jako władze zwierzchnie policji i odpowiedzialne za spokój i bezpieczeństwo na powierzonych im terytorjach, mają prawo żądania od Komndantów powiatowych wszystkich potrzebnych im informacji i wyjaśnień w zakresie stosunków bezpieczeństwa i tych stosunków, z jakiemi organa policji w czasie pełnienia swych czynności służbowych stykają się lub mogą się zetknąć, zaś pp. Komendanci powiatowi mają obowiązek nietylko na żądanie, ale i z własnej inicjatywy, donoszenia Starostwom o wszystkich sprawach w zakresie spokoju, porządku i bezpieczeństwa publicznego, oraz zgłaszanie się osobiście w terminach wyznaczonych do raportu i w celu przyjęcia do wykonania i wiadomości zarządzeń i wskazówek władz administracyjnych.

Niniejszym okolnikiem uchylam wszystkie sprzeczne z nim postanowienia poprzednich okólników w przedmiocie ustosunkowania władz administracyjnych i organów policji, a w szczególności okólników nr. 433 z dnia 14 stycznia 1921 r. i nr. 61 z dnia 12 lipca 1921 r.

Minister: Kiernik.

Ogłasza się.

Tczew, dnia 16 sierpnia 1923 r.

St. 6152/23. **Starosta.**

---

374)

Okólnik Nr. 514.

w sprawie kredytów na pokrycie patronackich zobowiązań rządu.

Aby zebrać dane potrzebne do sporządzenia państwowego preliminarza budżetowego na rok 1924 wzywam Dozory kościelne parafji w których Rząd jest patronem, żeby do dnia 25 sierpnia b. r. zawiadomiły Urząd Wojewódzki Wydział II. d. jaki drobny remont budynków patronackich sądzą, że w roku 1924 przypuszczalnie trzeba będzie koniecznie wykonać i jaka suma na ten cel będzie potrzebna. Kwotę podać należy w złotych polskich, biorąc za podstawę sumę w markach jaka obecnie na wykonanie takich robót by była potrzeba, przerachowaną wedle kursu na złote (obecnie 1 złoty 17,000 mrk.).

Za remont drobny uważać należy naprawy budynków, które bez uzyskania koncesu budowlanego wolno wykonywać.

Rząd nie będzie mógł wypłacać udziału patronackiego za drobny remont budynków patronackich w 1924 r. jeżeli i Dozór Kościelny żadaynch danych w wyżej oznaczonym terminie nie nadeśle.

Kosztorysy na nowe budowle oraz remont kapitalny przedkładają Urzędowi Wojewódzkiemu oddzielnie Powiatowe Urzędy B. N.

Wojewoda Pomorski
(—) J. Brejski.

Ogłasza się.

Tczew, dnia 18 sierpnia 1923 r.

St. 5944/23. **Starosta.**

375)

Obwieszczenie.

W sprawie werbowania kandydatów do Policji Państwowej.

W związku z wykonania uchwały Rady Ministrów z dnia 24 maja r. b. w przedmiocie likwidacji Baonów Celnych i objęcia służby granicznej przez Policję Państw. Komenda Główna Policji państw. zarządziła werbunek ochotników do służby policyjnej na granicy wschodniej.

Ponieważ wezwania werbunkowe ogłoszone przez Komendy Okręgowe nie dają dotychczas rezultatów wzywam Pp. Burmistrza, Sołtysów i przełożonych gmin, aby się przyczynili za pośrednictwem drogą poinformowania i zachęcania ludności wiejskiej do wstąpienia do Policji Państwowej.

Warunki życia i zapewnienia przyszłości zgłaszającym się osobom są ustalone w następnie wymienionych ustawach:

Warunki przyjęcia do Policji Państw. zawiera art. 26 ustęp. o PP. z dnia 24. 7. 1919 (Dz. Utsaw nr. 61)..

Według art. 29-ej ustawy poprzedza nominację półroczną służbą probną.

W myśl art. 36 powołanej ustawy korzystają policjanci z wszelkich praw i prerogatyw służących funkcjonarjuszom państwowym.

Uposażenie policji państw. ustalono ustawa z dn. 14. 7. 1920 r. (Dz. Ust. 65 poz. 431).

Zaopatrzenie dla Policjantów, którzy w wykonaniu służby staną się niezdolnymi, jako też dla wdów i sierót po policjantach określa ustawa z dn. 28. 7. 21 r. (Dz. Ustaw nr. 70 poz. 466).

Ponieważ warunki życia na Wschodnich Kresach są bardzo trudne — dla żonatych brak pomieszczenia) utrzymać się będą mogli tylko kawalerowie, ludzie młodzi i chętni do pracy intenzywnej i ofiarowanej dla Ojczyzny.

Podanie o przyjęcie, zaopatrzone dokumentami wnosić należy do Powiat. Komendy Pol. Państw. w Tczewie, gdzie się odbywa perjodycznie Komisja Kwalifikacyjna, która decyduje o możliwości przyjęcia kandydata.

Powyższe należy natychmiast w gminach w sposób zwyczajny publicznie ogłosić.

O wszelkie bliższe informacje mogą się kandydaci zgłosić w Starostwie pokój nr. 5.

Tczew, dnia 18 sierpnia 1923 r.

St. 5707/23. **Starosta.**

---

376)

Ogłoszenie

Rejestracja majątków obywateli W. M. Gdańska.

Wzywam ponownie obywateli W. M. Gdańska, posiadających w powiecie tczewskim majątki, do piśmienego zgłoszenia ich w starostwie pokój 7 celem rejestracji najpóźniej do 10. 9. 23 r. Wzory podoję poniżej.

Do zgłoszenia tych majątków **obowiązani są obywatele W. M. Gdańska,** będący właścicielami majątków nieruchomych, względnie ich ustawowi zastępcy (jak dzierżawcy, użytkowcy, umowni i faktyczni posiadacze, zarządcy, kuratorzy lub pełnomocnicy wyszczególnionych tu osób):

W Z O R Y.

B. Rejestracja Majątkowa.

I. Majątek nieruchomy.

1) Imię i nazwisko właściciela
2) Miejsce zamieszkania,
3) Rodzaj majątku (posiadłość miejska, posiadłość wiejska w obszarze do 100 ha., posiadłość wiejska w obszarze powyżej 100 ha.

Uwaga: O ile właściciel nieruchomości nie posiada swego miejsca zamieszkania w miejscowości, w której położona jest podlegająca rejestracji własność nieruchoma, obowiązku rejestracji mają dopełnić jego ustawowi zastępcy (zarządcy tp.).

II. Przedsiębiorstwa przemysłowe.

1) Siedziba przedsiębiorstwa tudzież zakłady filjalne.
2) Nazwa firmy.
3) Rodzaj przedsiębiorstwa,
4) Imię i nazwisko właściciela przedsiębiorstwa, tudzież miejsce jego zamieszkania,
5) Ilość zatrudnionych pracowników,
6) Data nabycia lub założenia przedsiębiorstwa,
7) Czy przedsiębiorstwo mieści się na nieruchomości własnej czy wynajętej.
8) Przy przedsiębiorstwach spółkowych: wysokość udziału w przedsiębiorstwie.

Uwaga: Obowiązku rejestracji mają dopełnić osoby uprawnione do zastępstwa przedsiębiorstwa.

III. Przedsiębiorstwa handlowe.
(Jak wyżej pod II.).

Gdańsk, dnia ...... 1923 r.

Pp Burmistrz, Sołtysi i Przełożeni obszarów dworskich ogłoszą to w sposób zwyczajny i podadzą mi znane im majątki takie wedle wzoru w 2 tygodniach.

Tczew, dnia 20 sierpnia 1923 r.

Pr. 134/23. **Dytkiewicz,** starosta.

---

377)

Obwieszczenie.

Mocą uchwały Komisji Wydziału Krajowego z dnia 13 sierpnia b. r. podwyższono koszta utrzyma-

nia za pacjentów umysłowo chorych pp. w Krajowych Zakładach psychjatrycznych Pomorskich z dniem 15 sierpnia b. r. według następującej normy:

a) za umysłowo chorych z Pomorza:

III. klasa gmin. ub. na 25 000,— mk. dziennie
III. klasa płatni na 35 000,— mk. dziennie
II. klasa płatni na 45 000,— mk. dziennie
I. klasa płatni na 60 000,— mk. dziennie

b) za dzieci epileptyczne, umysłowo nierozwinięte pp. poniżej lat 16 w zakładzie w Świeciu
III. kl. gminno ub. na m. 20,000,— dziennie
III. kl. płatni na mk. 25 000,— dziennie

c) za dzieci głuchonieme w Zakładzie Opieki Społecznej w Wejherowie za gminnych ub. na mk. 20 000,— dziennie, za płatnych na mk. 25 000 dzien.

Szkólne za eksternistów podwyższono na 200 000,— mk. kwartalnie.

Koszta pogrzebowe podwyższono z dn. 15 b. m. za ubogich pacjentów gminych na 150 000,— mk.
III. kl. pł. na 300 000,— mk.
II. kl. pł. na 450 000,— mk.
I. kl. pł. na 600 000,— mk.

Starosta Krajowy Pomorski.

Ogłasza się.
Tczew, dnia 16 sierpnia 1923 r.
Wp.V.8247/23 **Starosta.**

---

378)

Obwieszczenie.

Pp. Wójtowie, Sołtysi i Urzędnicy Stanu Cywilnego nieraz nie odpowiadają w przepisanych terminach na pisma władz jako to: Województwa, Starostwa, Oficera Ewidencyjnego, Urzędu Katastralnego, Państwowego Urzędu Skarbowego, Komendy Powiatowej Policji Państwowej i Sądu. W ostatnim czasie zmuszony nawet byłem, za wielką opieszałość w załatwieniu spraw urzędowych w kilku wypadkach pociągnąć winnych do odpowiedzialności. Terminy są nieraz bardzo krótkie, i niedogodne lecz nagłość sprawy w interesie dobra ogólnego wymaga, aby sprawy koniecznie załatwione były w oznaczonym czasie. Urzędy, które dają powody do ponagleń ze strony władz przełożonych, powodują stratę czasu, znaczne wydatki na drogi obecnie papier i znaczki pocztowe i uniemożliwiają szybkie załatwienie spraw władzom przełożonym, na czem interesa ogółu cierpią. Wzywam więc podwładne mnie urzędy do ścisłego przestrzegania niniejszego obwieszczenia i oczekuje, że w przyszłości nie będzie powodu do ciągłego wysyłania ponagleń.

Tczew, dnia 17 sierpnia 1923 r.
Wp. I. 8284/23. **Starosta.**

---

379)

Ogłoszenie.

Do

Wszystkich obywateli Rzeczypospolitej Polskiej.

Wielu jeszcze rodaków naszych, tysiące bezdomnych dzieci polskich — tuła się dotąd na rozległem terytorjum Rosji w oczekiwaniu na powrót do kraju.

Dzieci te giną fizycznie i moralnie; głód i nędza nieodstępnie im towarzyszą.

Ustać przeto w pracy nie możemy. Winniśmy dalej budzić ofiarność publiczną, ażeby tę dziatwę polską ratować od zagłady. To nakaz moralny, przed którym uchylić się nie wolno nikomu.

Zwracamy się o zbiorową pomoc materjalną do wszystkich instytucji w najobszerniejszym tego słowa znaczeniu, do wszystkich organizacyj, związków, zrzeszeń. — Prosimy duchowieństwo, które już przychodziło nam z pomocą, ażeby i tym ranasze; kilka słów, rzuconych z ambony, zainicjonazse; kilka słów, rzuconych z ambony, zainicjowana przez proboszcza po nabożeństwie niedzielnem doraźna na ten cel składka, a rzesze wiernych chętnie spełnią ten święty obowiązek względem Boga i Kraju. — Każdy wreszcie obywatel, który posiada nieco inicjatywy i dobrej woli, może sprawie się przysłużyć, urządzając w kółku znajomych, którzy mu ufają, składkę na ten cel; utrzymany kwit z P. K. O., oraz lista ofiar — służyć mu będą za dowód dla usprawiedliwienia się przed ofiarodawcami. Kogo zaś nie stać na taką inicjatywę, niech sam od siebie złoży choć skromny datek. Prosimy przytem o pospiech, działać bowiem musimy szybko i energicznie.

Ofiary składać należy w Pocztowej Kasie Oszczędności w Warszawie, oraz we wszystkich jej odziałach, w całym Kraju, na rachunek przekazowy Komitetu nr. 3416.

Ufamy, że każdy, kto ma poczucie ludzkości, kto jest Polakiem, kto jest prawdziwym obywatelem kto jest Polakiem, kto jest prawdziwym bywatelem Polski — usłyszy ten głos dziecka polskiego, które przez nas z dalekiej Rosji woła o pomoc.

W imieniu Komitetu
Prezes: † Edward Ropp, Arcybiskup.
Warszawa, w sierpniu 1923 r.

Poleca się odezwę uwadze ogółu.
Wp. Br. 8328/23. **Starosta.**

380)

Obwieszczenie.

Ostatniemi czasy zdarzają się dosyć często wypadki, że nabywcy nieruchomości wiejskiej samowolnie parcelują nieruchomość nabytą. Okręgowy Urząd Zemski w Grudziądzu zwraca zatem uwagę, że tego rodzaju samowolna parcelacja, przeciwna ustawie o reformie rolnej z dn. 15 lipca 1920 r. oraz Rozporządzenia Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 27 kwietnia 1921 r. Dz. U. nr. 45 z dnia 11 maja 1921r. nie będzie absolutnie tolerowana, a Okręgowy Urząd Ziemski po dojściu do jego wiadomości tego rodzaju faktów zastosuje do parcelowanej nieruchomości bezwzględnie przymusowy wykup z myśl art. 1 punktu 2 Ustawy z dnia 15-go lipca 1920 i § 4 powołanego Rozporządzenia.

Właściciele ziemscy chcący pewne parcele ze swych stron posiadłości odsprzedać, winni stosować się bezwzględnie do Rozporządzenia z dnia 27 kwietnia 1921 r. Dz. Ust. nr. 43 a nieprzestrzeganie treści jego narazi posiadaczy ziemskich nietylko na wykup przymusowy całej posiadłości, lecz również na unieważnienie ewentualnej zmiany tytułu własności na żądanie Okręgowego Urzędu Ziemskiego drogą powództwa przez właściwe sądy z uwagi na § 134 u. cyw.

Okręgowy Urząd Ziemski w Grudziądzu.

Ogłasza się.

Tczew, dnia 18 sierpnia 1923 r.

St. 6047/23. **Starosta.**

Nakładem Drukarni „Dziennika Tczewskiego w Tczewie.
Odpowiedzialny redaktor Stanisław Grzonka, Sekr. Wp. w Tczewie.